

tuit ut eo tempore quo B. V. concepit jam haberet sponsum. (Sic, contra quosdam Patres, Billuart, dissert. 1, art. iv.)

Ad 2um Dico. 1° B. Joseph, quando cum Maria matrimonio iniit, non erat senex octogenarius, sed vir ætate florens.

Prob. Ideo juxta SS. Patres Joseph datus est maritus B. Mariæ ut illi esset solatio et præsidio in fovenda et educanda prole, et præsertim ut ejus honor in tuto poneretur. Jam vero ad hos fines attingendos congruebat virum esse ætate florentem, non senem effectum. Ergo...

Dico 2°: Quoad ætatem B. Mariæ, non ita inter se concordant auctores. Billuart contendit ipsam magis in ætate provectam quam vulgo supponitur: quia, cum nuberet non libidine aut desiderio prolis impulsæ, sed ut Judæorum moribus se conformaret, nulla erat ratio accelerandi suum matrimonium. Attamen sententia communis et quæ videtur probabilior tanquam traditioni magis consentanea, supponit ipsam fuisse nuptam paulo post inchoatum decimum quartum annum.

NOTA. Hic esset locus inserere digressionem, tum theologicam, tum historicam, circa gloriosum Mariæ sponsum; brevitatis causa hanc ad calcem remittimus (Suarez, *Compendium*, disput. xviii tota; edit. Migne, pag. 706.) ad calcem.

ARTICULUS SECUNDUS

DE PRIVILEGIIS INTERNIS B. MARIE

Inter privilegia ipsius interna annumeramus gratiam sanctificantem, scientiam et gratias gratis datas.

§ 1. DE GRATIA SANCTIFICANTE, VEL DE
SANCTIFICATIONE DEIPARÆ

Duplex sanctificatio in B. Maria distingui potest, nempe primaria et secundaria. Per primariam sanctificationem, intelligitur gratia sanctificans quæ a Deo ipsi collata est, modo mere gratuito, in primo instanti conceptionis; per secundariam, e contra, hæc gratia quam deinde decursu vitæ, præsertim ope actuum, acquisivit.

I. DE PRIMARIA B. V. SANCTIFICATIONE

QUÆRITUR 1° quandonam sanctificata fuerit? 2° quanta fuerit perfectio hujus primariæ sanctificationis?

QUÆSTIO PRIMA. — *Quandonam B. Maria sanctificata fuerit?*

Præsuppono B. Mariam fuisse sanctificatam in utero matris; unde tota quæstio ad hoc punctum reducitur, utrum scilicet sanctificata fuerit in primo instanti conceptionis suæ. Itaque ad hanc quæstionem elucidandam accurate distinguendum est inter immunitatem

a peccato originali, et immunitatem a communi redemptione quæ a Christo facta est; longe enim differunt *macula et debitum peccati originalis*. *Macula peccati* est ipsummet peccatum inquinans animam, ipsamque exosam Deo et ream æternæ damnationis constituens. *Debitum peccati* e contra est tantum obligatio, seu quædam moralis necessitas hanc maculam contrahendi, nisi adsit ex parte Dei positiva præservatio; et hæc necessitas oritur ex actuali peccato Adami qui fuit constitutus a Deo caput morale omnium hominum.

Porro illud *debitum* duplex distinguitur, nempe *debitum proximum* et *debitum remotum*. *Debitum proximum* peccati est necessitas pro aliquo homine contrahendi maculam vi conceptionis suæ, quia censetur peccasse in Adamo, id est inclusus fuit in illo decreto ex quo Adamus constitutus est caput morale generis humani quoad gratiam amittendam vel transmittendam. *Debitum remotum* e contra non est necessitas contrahendi maculam vi conceptionis ac proinde vi decreti, sed tantummodo necessitas ex qua aliquis homo quatenus filius Adami debet includi in illo decreto, nisi intuitu meritorum Christi ab illa lege communi dispensetur. Res illustrari potest exemplo: Supponatur, v. g. aliquam mulierem per contractum in servitutem redigi. Si in ipsomet contractu aliquis ejus filius eximeretur ne servus nasceretur, merito diceretur filium non contraxisse debitum proximum servitutis, sed tantum remotum, quia ex una parte, quatenus filius servæ, obnoxius erat servituti, et ex altera parte fuit a servitute liberatus antequam mater in servitutem redacta fuerit. Sed e contra,

si non fuisset liberatus a servitute in ipsomet contractu, sed tantummodo post contractum initum, diceretur contraxisse debitum proximum nascendi servus: ratio per se patet. Notandum est tamen apud plures auctores hanc distinctionem debiti proximi et remoti non reperiri; loquuntur tantum de debito simpliciter et sine addito, sed per debitum simpliciter intelligunt illud quod vocamus debitum proximum.

His præsuppositis, ad quæstionem solvendam: 1° Statuemus dogma catholicum circa Conceptionem Immaculatam B. Mariæ; 2° perpendemus utrum aliquod debitum peccati originalis contraxerit et quale debitum, proximum scilicet an remotum.

Hinc circa dogma catholicum statuitur propositio sequens:

PROPOSITIO

B. M. EX PRIMO INSTANTI CONCEPTIONIS SUÆ, SINGULARI OMNIPOTENTIS DEI PRIVILEGIO, ET INTUITU MERITORUM CHRISTI, FUT AB OMNI LABE CULPÆ ORIGINALIS EXEMPTA AC IMMUNIS

Est de fide. (Conf. Perrone, *de Deo creatore*, continuatio.)

Ad probat. præsuppono duplicem distingui conceptionem, nempe conceptionem activam et passivam. Conceptio activa ea est quæ se tenet ex parte parentum et ad corpus terminatur; conceptio e contra passiva ea est quæ in ipsamet persona concepta consideratur, et terminatur ad animam quatenus primo in-

stanti infunditur a Deo in corpus jam formatum. Porro per se patet quæstionem præsentem moveri non posse de conceptione activa, sed tantum de conceptione passiva; namque sanctificatio existere nequit nisi in anima, quæ est verum subjectum peccati vel gratiæ, dum corpus cui copulata est non potest nisi participare effectui peccati vel gratiæ. His præsuppositis.

1° *Est de fide* ex bulla *Ineffabilis* recenter edita: « Definimus doctrinam quæ tenet beatissimam Virginem Mariam, in primo instanti conceptionis suæ fuisse singulari Omnipotentis Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Christi Jesu Salvatoris generis humani, ab omni originalis culpæ labe præservatam immunem, esse a Deo revelatam atque idcirco ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam.»

2° *Innuitur Scriptura.* — 1° Ex his verbis Geneseos: *Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum, et tu insidiaberis calcaneo ejus.* Ex textu allato constat caput dæmonis conterendum esse, de ipso plenum referendum esse triumphum sive a Christo ipso, ut quidam contendunt, sive a B. M., ut nonnulli volunt, prout *ipsum* vel *ipsa* legitur in diversis versionibus; et inde sic argumentor: Hic triumphus plenus prænuntiatur in textu allato, tanquam fructus et effectus inimicitiarum quæ ponendæ sunt ab ipso Deo, inter serpentem et mulierem mulierisque semen. Jam vero illæ inimicitia fuerunt communes et eadem inter serpentem et mulierem ejusque semen, ut satis indicant hæc verba: *inimicitias ponam*, etc... Ergo et triumphus debet esse utrique communis et plane idem, id est perpetuus et absolutus. Sed triumphus hic plenus non

esset si dæmon veneno suo seu peccato, mulierem seu B. Virginem infecisset, aut quod idem est, si mulier perpetuo a culpa non fuisset immunis; hac enim in hypothesis non ipsa contrivisset caput serpentis, sed serpens contrivisset caput mulieris. — 2° Ex his verbis: *Ave, gratia plena.* Hæc verba, juxta omnium interpretationem, etiam divi Thomæ, complectuntur omnia privilegia et dona gratiæ quæ secundum rectam rationem decent Matrem Dei, et inde colligunt Patres et theologi Ipsam fuisse sanctificatam in utero, et a peccato actuali immunem. Atqui ostendemus infra privilegium de quo agitur non minus decere Matrem Dei. Ergo pari ratione concludi potest illud ad B. V. pertinere. — 3° His adde hæc verba: *Benedicta tu inter mulieres; Invenisti gratiam; Fecit mihi magna qui potens est;* et verba Canticorum: *Sicut lilium inter spinas; Tota pulchra es, et macula non est in te,* et sexcenta alia quæ virtute continent illud privilegium. Ergo... (Suarez, disput. III, sect. v tota.)

3° *Probatur ex SS. Patribus.* — Illud dogma conceptionis immaculatæ B. M. et perpetuæ sanctitatis, absque ullo dubio tenuerunt SS. Patres qui sive exponendo verba Scripturæ quæ ad sanctam Virginem referuntur, sive ipsi applicando varias figuras veteris Testamenti, sive expresse tractando de ipsius sanctitate, illud privilegium, non dicam, argumentis adstruunt, sed simpliciter asserunt, cum illud perpetuo supponant. Atqui res ita se habet. Ergo... *Minor constat* quoad triplicem partem ex bulla *Ineffabilis*, ubi congeruntur testimonia Patrum modo oratorio, et præsertim quoad sensum ab his verbis bullæ: *Equidem Patres Ecclesiæque scriptores...* usque ad

hæc : *Nil igitur mirum si de Immaculata...* (Confer bullam, si lubet.) Nos præter hunc abundantem argumentorum fontem ad quem remittimus, proferemus tantum præcipuos textus qui unamquamque minoris partem magis probare nobis visi sunt. (Conf. Perrone, loco citato.) Itaque 1° plures sancti Patres, Scripturæ verba interpretando, illud B. M. privilegium supponunt. Ita Chrysostomus, explanans locum Geneseos, Deum serpentem alloquentem sic inducit : « *Neque hoc contentus ero quod super terram reptes, sed et* » INIMICAM FÆDERISQUE NESCIAM *faciam tibi mulierem, neque eam solam, sed et semen ejus semini tuo hostem perpetuum faciam.* » En inimicitias perpetuas inter mulierem et serpentem denuntiatis. S. Joan. Damasc. circa hæc verba : *gratia plena*, declarat Virginem angelos sanctitate superasse his verbis : *Ave, vere gratia plena, ave quoniam angelis tu sanctorum es et archangelis præstantior...*, etc. etc. Exinde B. V., per gratiæ plenitudinem quam consecuta est, fit prorsus singularis inter omnes puras creaturas, purior celestibus agminibus, ac proinde omnis labis experta. — 2° Alii, æquiparando sanctitatem Virginis veteris Testamenti figuris, illud privilegium supponunt. Sic comparatur *paradiso*, ubi abrogata est condemnatio et ubi serpens aditum non habuit; *terræ*, ex qua formatus est Adam priusquam illa malediceretur; *arcæ Noe*, quæ, ut ait Bernardus, significabat *arcam gratiæ*, id est Mariam, quia sufferebatur aquis diluvii et non sensit naufragium ullius peccati; et aliis multis. (Conf. de Rhodes, quæst. iv, sect. ii, § 2.) Satis patet has figuras supponere perfectam sanctitatem. — 3° Alii sancti Patres illud supponunt, quia,

expresse tractando de sanctitate gloriosæ Virginis, indefinite et sine exceptione ulla, quamlibet maculæ labem remonent a B. V. Sola Ambrosii et Augustini testimonia proferemus : S. Ambrosius, loquens de B. Virgine, ait : « *Virgo per gratiam, ab omni integra labe peccati;* » et S. Augustinus : « Excepta itaque sancta Virgine Maria de qua, propter honorem Domini, nullam prorsus, cum de peccato agitur, haberi volo quæstionem; inde enim scimus quod ei plus gratiæ collatum fuerit ad vincendum ex omni parte peccatum, quæ concipere et parere meruit quem constat nullum habuisse peccatum. » Et demum Gregorius, metropolita Nicomediensis, vocat B. Virginem formosam per naturam, et in quam macula cadere non potest. Ergo doctrina Conceptionis immaculatæ perpetuo a SS. Patribus supponitur.

4° *Fundatur in perpetuo Ecclesiæ sensu.* — Quod probari potest tum a priori, tum a posteriori : — *A priori* quidem, ex actuali manifestatione. Universo enim episcopatu invitato a S. Pont. Pio IX ad exprimendum tum fidelium, tum cleri, tum suum proprium sensum circa articulum de Conceptione immaculata B. Virginis : concors fuit omnium episcoporum affirmativa responsio. Jam vero fides actualis Ecclesiæ criterium certissimum est ad cognoscendum quænam fuerit fides Ecclesiæ quovis sæculo, quia mutari nequit; quod gratia sermonis, necnon soliditate doctrinæ sic exprimit bulla jam sæpe citata : « Christi enim « Ecclesia, sedula depositorum apud se dogmatum « custos et vindex, nihil in his unquam permutat, « nihil minuit, nihil addit, sed omni industria vetera « fideliter sapienterque tractando, si qua antiquitus

« informata sunt et Patrum fides servit, ita limare,
 « expolire studet, ut prisca illa coelestis doctrinae
 « dogmata accipiant evidentiam, lucem, distinctio-
 « nem, sed retineant plenitudinem, integritatem, ac
 « in suo genere crescant, in eodem scilicet dogmate,
 « eodem sensu, eademque sententia. » — *A poste-
 riori*, exhibendo positiva documenta ex quibus aperte
 constat hæc perpetua Ecclesiae traditio. Inter illa re-
 censi possunt antiqua ac plane immemorabilis festi
 institutio ad Conceptionem Virginis celebrandam,
 liturgiæ pariter utriusque orientalis et occidentalis
 Ecclesiae, in quibus B. Virgo semper sancta et imma-
 culata effertur et prædicatur; sed præsertim perpetua
 agendi ratio quam tenuit Apostolica Sedes, ex quo
 controversia in scholis de Immaculata Virginis Con-
 ceptione cœpit. Ecclesia Romana semper promovit
 piam sententiam, etsi non eadem mensura, sed per
 gradus quosdam, *negative*, deinde *positive*: — *nega-
 tive* promovit, quia magis ac magis semper coercuit
 contrariæ doctrinæ adstipulatores; — *positive* etiam
 promovit, et hoc multiplici modo, namque instituit
 festum et officium in honorem Conceptionis Immacu-
 latæ, largitus est indulgentias, etc. etc. Ergo...

5° *Constat ex ratione theologica.* — Illud privilegium
 B. Mariæ adjudicandum est quod ex una parte non
 repugnat, et ex altera parte variis suadetur rationibus.

Atqui 1° *non repugnat.* Etenim si repugnaret esset
 vel quia juxta D. Paulum: *Omnes in Adamo mortui
 sunt*; vel quia illud privilegium adimeret Christo ti-
 tulum Redemptoris erga Matrem; vel quia inde san-
 ctitas Virginis coæquaretur sanctitati Christi; sed
 hæc tria dici nequeunt: non 1um quia supponi potest

pro B. V. privilegium singulare, ut fatetur Conc.
 Trid.; non 2um, quia non fuit præservata nisi ex me-
 ritis Christi; non 3um, quia Christus sanctus est ex
 conditione et ex natura sua, vi unionis hypostaticæ,
 Maria e contra non nisi ex virtute sanguinis Christi.
 Ergo 1° non repugnat.

2° *Variis suadetur congruentiis.* 1° Conveniens erat
 ex parte Christi, tum quia sic postulabat ejus pietas
 filialis, ut pulchre evoluit Bossuetius¹; tum quia,
 sic præservando Matrem, efficacior apparet virtus
 sanguinis Christi, ut idem Bossuetius explicat². —
 2° Conveniens erat ex parte Matris, quia hæc omni-
 moda puritas decebat tantam dignitatem; aliunde ex
 hac dignitate concludunt Patres et theologi B. V.
 nunquam peccatum ne quidem minimum admisisse:

¹ Hinc Bossuetius: « Se pourrait-il bien faire (c'est ainsi qu'il
 « s'exprime) que Dieu eût voulu abandonner au diable, quand ce
 « n'aurait été qu'un moment, ce temple sacré qu'il destinait à
 « son Fils, ce saint tabernacle où il prendra un si long et si
 « admirable repos, ce lit virginal où il célébrera des noces toutes
 « spirituelles avec notre nature? » S'adressant alors à l'Enfant
 Jésus: « Béni Enfant, s'écrie-t-il, ne souffrez pas que votre Mère
 « soit violée. Ah! que si Satan osait l'aborder pendant que de-
 « meurant en elle vous y faites un paradis, que de foudres vous
 « feriez tomber sur sa tête! Mais, ô béni Enfant, par qui les
 « siècles ont été faits, vous êtes devant tous les temps; quand
 « votre Mère fut conçue, vous-même vous formiez ses membres:
 « commencez donc à honorer votre Mère, et qu'il lui profite
 « d'avoir un Fils qui est devant elle et qui est tout puissant. »

² Iterum Bossuetius: « Le démon, partout vaincu, s'est réfu-
 « gié à la racine même de notre origine qu'il infecte toujours.
 « La vertu du sang de Jésus-Christ ne sera-t-elle pas assez effi-
 « cace pour le faire sortir de ce dernier poste où il s'est retran-
 « ché? etc. » His consonant quæ præclare scripsit Franciscus
 Salesius (*Traité de l'amour de Dieu*, liv. II, chap. vi): « Ainsi
 il destina, etc. »

ergo a fortiori concludendum est Ipsam non fuisse peccato originali inquinatam; nam peccatum veniale non facit Deo inimicum, dum peccatum originale amicitiae Dei opponitur; insuper, ex principiis supra allatis, nullum est privilegium alicui concessum, quod negari possit gloriosae Virgini: jam vero angeli semper, etiam in primo instanti, fuerunt in gratia constituti; ergo a fortiori Mater Dei. — 3° Christus dispensavit Matrem in omnibus aliis legibus, unde peperit sine dolore, habuit virginitatem cum maternitate conjunctam, corpus ejus non fuit in pulverem reductum; ergo a fortiori in hac lege dispensata est: namque si B. Virgini daretur optio, ait Suarez (*ibidem*), quid potius vellet: carere a principio originali culpa, an corpus suum post mortem illaesus servari? Sine dubio illud primum eligeret. — Multae sunt aliae rationes quae afferri possent; sed eas omittimus et remittimus ad auctores qui illas explanarunt, nempe Suarez (disput. III, sect. v), qui plus quam duodecim numerat; Salazar, plus quam quinquaginta; de Rhodes (quaest. IV, sect. I, § 4), Carthagen. (lib. I, num. 18.)

SOLVUNTUR DIFFICULTATES

Objicies 1° ex auctoritate. — 1° Contradicunt huic doctrinae SS. Patres qui docent omnes esse peccato obnoxios, excepto solo Christo; qui, de B. Maria in specie, docent illam fuisse peccato obnoxiam cum ipsam vocant mundatam, liberatam, purificatam; quae locutiones aperte supponunt culpam. — 2° In specie, doctrinae conceptionis immaculae opponuntur S. Bernardus et divus Thomas, qui ipsam expresse

reprobaverunt, opponuntur omnes doctores Ordinis Prædicatorum, imo et plures alii, adeo ut, teste Scoto, sententia huic doctrinae contraria fuerit communis.

Ad 1^{am} Dico: Nego antec., quia locutiones SS. Patrum ex quibus concluditur nos omnes fuisse in peccato inclusos, excepto solo Christo, intelligi possunt et explicari eodem modo ac verba Scripturae de quibus supra, nempe in eo sensu quod omnes fuerint mortui per peccatum, nisi adfuerit speciale privilegium; quod si Christum solum ac expresse excipiunt, ita loquuntur quia Christus ex sua conditione non erat peccato obnoxius ut cæteri homines, et non indigebat speciali privilegio ut hanc labem universalem effugeret. — Quoad eos qui dicunt B. Mariam fuisse *mundatam, liberatam, peccato obnoxiam*, item facile intelliguntur in eo sensu quod ex natura sua fuerit debito peccati obnoxia, et simul a peccato per merita Christi præservata.

Ad 2^{am} Dico: Quoad S. Bernardum et divum Thomam, non omnino apertum est ipsos sententiam contrariam professos fuisse, sed etiam, admissis quod ita docuerint, non inde configitur nostra doctrina: in hac circumstantia enim non locuti sunt tanquam testes divinae traditionis ac depositores, traditio enim divina supponit ac docet B. Mariam fuisse in conceptione immaculatam, sed tantummodo argumentati sunt ex principiis a ratione petitis, ac proinde eorum auctoritas non alium habet valorem ac eorum argumentatio. — Item de aliis.

Objicies 2° ex ratione theologica. — Carnalis generatio est radix peccati originalis; jam vero B. Maria,

ut cæteri homines, ex concupiscentia generata est : ergo necessario contraxit peccatum originale.

Resp. Dist. Concupiscentia est radix peccati originalis; id est, concupiscentia est per se et necessario vehiculum propagandæ culpæ, in eo sensu quod supponi nequeat labem peccati non inferri ex generatione per concupiscentiam, *nego*. Concupiscentia est radix, id est, est indicium ac nota deperditæ per progenitores nostros justitiæ originalis, in eo sensu quod de facto et ex ordine consueto Providentiæ per talem generationem transmittatur peccatum, *concedo*; sed nihil inde sequitur contra nostram doctrinam, ut facile percipitur: namque quod non est de se, ex natura sua, et necessario inquinans animam, sed tantummodo indicium labis propagandæ, potest in casu speciali, ex privilegio singulari, non indicare hanc labem fuisse transmissam. Et vero, si Adam non fuisset, dono plane gratuito, a Deo elevatus ad justitiam originalem, neque ei adjecta fuissent dona præternaturalia inter quæ recensetur immunitas a concupiscentia, homo in statu naturæ puræ genuisset liberos, ut nunc fit concupiscentia, quin tamen ullum in filios transmisisset peccatum. Ergo...

Objicies 3° contra definitionem dogmaticam.— Hæc definitio dogmatica repugnat ex multiplici capite. 1° Supponi nequit sententiam quæ fuit aliquando communis inter theologos, deinde et decursu temporum evadere hæreticam. Atqui sententia negans Conceptionem Immaculatam fuit aliquando communis, nempe tempore Scoti, ut ipse fatetur. Ergo non potest hodie esse hæretica, alias esset scissio in traditione, quod repugnat. — 2° Nova dogmata nec confici nec

introduci in Ecclesiam possunt. Ergo repugnat hæc definitio.

Resp. ad. 1um: Repugnat sententiam quæ fuit aliquando communis, evadere hæreticam; alias esset scissio in traditione. *Dist. maj.* Repugnat sententiam communiter admissam aliqua Ecclesiæ epocha, deinde fieri hæreticam, si illa sententia sit sententia omnium etiam episcoporum et Romanæ Ecclesiæ, et habeatur tanquam traditione fundata et a Patribus transmissa, *conc.* repugnat sententiam communiter admissam a theologis scholasticis, non præcise quia traditio hanc doctrinam transmisit, sed tantum propter quædam argumenta scholastica apud eos vulgo recepta, *nego*. Namque theologo, ut fit relative ad Patres, considerari possunt vel tanquam doctores privati, vel tanquam traditionis testes ac depositores: in priori casu non repugnat eos errare etiam quoad majorem partem, præsertim si fuerint decepti ex quibusdam subtilitatibus non satis accurate disputatis; in posteriori casu, repugnat sane maximam partem theologorum errare. Itaque, ita distincta majore, facilis est applicatio ad minorem: constat enim theologos tempore Scoti non ita opinatos fuisse ex traditione et ex auctoritate Patrum, cum Patres ex supra dictis plane sententiam contrariam docuerint. Ergo solvitur difficultas; ergo non repugnat hanc sententiam olim communem nunc esse hæreticam. (Conf. Perrone, *ibidem*.)

Ad 2um resp. Dist. Repugnat dogmata nova quoad se introduci in Ecclesiam, *conc.*; repugnat dogmata nova non quoad se, sed quoad formalem definitionem ita introduci, *nego*. Equidem Ecclesia et S. Pontifex nullum dogma novum edere possunt, sed possunt

novam, de veteri veritate nondum aperte declarata, definitionem edere, prout contigit in omnibus ac singulis definitionibus quæ huc usque editæ sunt; et ita res se habuit in definitione dogmatis Conceptionis Immaculatæ. Ergo...

Circa debitum peccati originalis.

Dico 1° *Tanquam certum statuendum est B. Virginem fuisse a Christo redemptam, ac proinde aliquod debitum saltem remotum peccati originalis contraxisse. Contra quosdam* ¹.

Prob. 1° Christus fuit universalis Redemptor totius generis humani, et pro omnibus hominibus mortuus est; Scriptura docet totam naturam humanam fuisse per Christum instauratam: inde simpliciter mediator Dei et hominum appellatur. Porro ab hac generali Scripturæ regula aliquem excipere videtur esse plane contra sensum communem Ecclesiæ, imo illud contra fidem esse censet S. Augustinus (lib. I, *de Peccato*) et aliquo modo dignitati Christi derogare. Ergo 1°...

Prob. 2° Concluditur ex verbis bullæ *Ineffabilis*,

¹ Fuerunt quidam boni nominis theologi qui Virginem decreto gratuito et absoluto, sine respectu ad merita Christi tanquam Salvatoris, ad summam puritatem prædestinatam et a labe originali immunem fuisse contendebant. Existimabant hi auctores Conceptionem Immaculatam B. V. fuisse decretam tum ante prævisionem peccati originalis, tum etiam ante prævisionem mysterii Incarnationis, et ad hanc sententiam propugnandam nitentur his verbis Sapientiæ quæ ad sensum falsum detorquebant. « *In initio viarum suarum creavit me.* » Hanc vero opinionem quam falsam demonstravimus, hodie non ultra defendendam, imo positive proscriptam fuisse, R. J. B. Malou episcopus Brucensis testatur in libro cui titulus: *Immaculée Conception de la B. V. Marie considérée comme dogme de foi*, tom. I, chap. II; Bruxelles, 1836.

ubi definitur Mariam fuisse præservatam intuitu meritorum Christi: nam eo ipso, ait P. Perrone (*de Conceptione Immaculata*), quod intuitu meritorum Christi affirmetur ejusmodi gratia de privilegio aucta B. Mariæ anima, palet non excludi B. Virginem a communi redemptione, sed eam prorsus fuisse sanguine Christi redemptam, scilicet singulari illa redemptionis specie, quæ præservationis fuerit, ita ut Christus illi meruerit præservationem ab originalis labis incursu. Ergo...

Prob. 3° Ita sentiunt communiter auctores, ut testatur Suarez his verbis: « Certum puto convenire in « eo omnes Virginem, scilicet immaculatam, fuisse « proprie ac vere redemptam per Christum... Nec « video aut audio qui illud neget. » (*De Peccato originali*, disput. IX, sect. IV, dissert. special.)

Hoc posito, difficultas est an B. M. indiguerit hac redemptione quia peccavit in Adamo et de se fuit obnoxia originali culpæ, an vero stare possit vera redemptio sin ejusmodi debito. Hinc.

Dico II° *Controvertitur utrum contraxerit debitum proximum, vel tantum remotum.*

Prima sententia tenet B. M. debitum peccati proximum contraxisse. (Ita Suarez *ibidem* late probat.)

Prob. 1° hac ratione: Certum est, ex dictis, B. Mariam fuisse a Christo redemptam. Atqui, admissis quod non contraxerit debitum proximum peccati, jam illa redemptio salvari nequit. Ergo... *Minor* facile constat: nam vera redemptio non supponit tantum aliquem præservari a peccato, sed aliquo modo includit remissionem culpæ, quod in sententia opposita non existit: ut si v. g. Adamus et angeli fuissent a